

1. Κάθε Κράτος Μέρος οφείλει να υιοθετήσει τα νομοθετικά και άλλα μέσα που μπορεί να είναι απαραίτητα για να θεσπιστούν τα εξής ως ποινικά αδικήματα, όταν τελούνται με πρόθεση :

(α) Οποιοδήποτε από τα ακόλουθα δύο ή και τα δύο ως ποινικά αδικήματα, ξεχωριστά από αυτά που αφορούν την απόπειρα ή ολοκλήρωση της αξιόποινης δραστηριότητας :

ι. Συμφωνία με ένα ή περισσότερα άλλα πρόσωπα τέλεσης σοβαρού εγκλήματος, για σκοπό που αφορά άμεσα ή έμμεσα την απόκτηση οικονομικού ή άλλου υλικού οφέλους και, εφόσον απαιτείται από την εσωτερική νομοθεσία, συνεπάγεται πράξη που επιχειρήθηκε από συμμετοχο για την προαγωγή της συμφωνίας ή αφορά οργανωμένη εγκληματική ομάδα

ιι. Συμπεριφορά από πρόσωπο το οποίο, γνωρίζοντας είτε το σκοπό και τη γενική εγκληματική δραστηριότητα μιας οργανωμένης εγκληματικής ομάδας ή την πρόθεση της να τελήσει τα εν λόγω αδικήματα, συμμετέχει ενεργά:

α. σε εγκληματικές δραστηριότητες της οργανωμένης εγκληματικής ομάδας

β. σε άλλες δραστηριότητες της οργανωμένης εγκληματικής ομάδας γνωρίζοντας ότι η συμμετοχή του θα συνεισφέρει στην επίτευξη του εγκληματικού σκοπού που περιγράφεται πιο πάνω.

(β) Οργάνωση, διεύθυνση, συνδρομή, υποκίνηση, διευκόλυνση ή παροχή συμβουλών για την τέλεση σοβαρού εγκλήματος από οργανωμένη εγκληματική ομάδα.

2. Η γνώση, η πρόθεση, οι επιδιώξεις, ο σκοπός, ή η συμφωνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου τούτου, μπορεί να συνάγεται από αντικειμενικές πραγματικές περιστάσεις.

3. Τα Κράτη Μέρη, η εσωτερική νομοθεσία των οποίων απαιτεί εμπλοκή οργανωμένης εγκληματικής ομάδας για τους σκοπούς των αδικημάτων που θεσπίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 (α) (ι) του άρθρου αυτού, διασφαλίζουν ότι η εσωτερική νομοθεσία τους καλύπτει όλα τα σοβαρά εγκλήματα στα οποία εμπλέκονται οργανωμένες εγκληματικές ομάδες. Αυτά τα Κράτη Μέρη, καθώς και τα Κράτη Μέρη, που η εσωτερική νομοθεσία τους απαιτεί πράξη για την προαγωγή της συμφωνίας προς επίτευξη των σκοπών των αδικημάτων που θεσπίζονται σύμφωνα με την παράγραφο (1) (α) (ι) του άρθρου αυτού, ενημερώνουν σχετικά το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών κατά το χρόνο υπογραφής ή κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης ή προσχώρησης στην παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 6

Ποινικοποίηση της νομιμοποίησης προϊόντων εγκλήματος

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές της εσωτερικής νομοθεσίας του, τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να θεσπιστούν ως εγκλήματα, όταν τελούνται από πρόθεση:

(α) (ι) Η μετατροπή ή μεταβίβαση περιουσίας, εν γνώσει του ότι η εν λόγω περιουσία είναι προϊόν εγκλήματος, με σκοπό να αποκρύβει ή να συγκαλυφθεί η παράνομη προέλευση της περιουσίας ή να παρασχεθεί βοήθεια σε οποιοδήποτε πρόσωπο που εμπλέκεται στην τέλεση του βασικού εγκλήματος να αποφύγει τις έννομες συνέπειες των πράξεων του,

(η) Η απόκρυψη ή συγκάλυψη της πραγματικής φύσης, πηγής, τοποθεσίας, διάθεσης, μετακίνησης ή ιδιοκτησίας ή δικαιωμάτων σχετικών με περιουσία, εν γνώσει του ότι η περιουσία αυτή είναι προϊόν εγκλήματος.

(β) Με την επιφύλαξη των βασικών εννοιών του νομικού του συστήματος:

(ι) Η κτήση, κατοχή ή χρήση περιουσίας, εν γνώσει, κατά το χρόνο λήψης, ότι η εν λόγω περιουσία είναι προϊόν εγκλήματος

(ιι) Η συμμετοχή, ένωση ή συμφωνία για τέλεση, απόπειρα τέλεσης και συνδρομή, υποκίνηση, διευκόλυνση και παροχή συμβουλών για την τέλεση οποιωνδήποτε εγκλημάτων που θεσπίζονται σύμφωνα με άρθρο αυτό.

2. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της παραγράφου 1 του άρθρου τούτου :

(α) Κάθε Κράτος Μέρος οφείλει να προσπαθήσει να εφαρμόσει την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού στο ευρύτερο φάσμα βασικών εγκλημάτων.

(β) Κάθε Κράτος Μέρος οφείλει να συμπεριλάβει ως βασικά εγκλήματα όλα τα σοβαρά εγκλήματα, όπως αυτά προβλέπονται στο άρθρο 2, και τα εγκλήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 5, 8 και 23 της Σύμβασης. Τα Κράτη Μέρη, που η νομοθεσία τους περιέχει κατάλογο συγκεκριμένων βασικών εγκλημάτων, οφείλουν, κατ' ελάχιστο όριο, να συμπεριλαμβάνουν στον κατάλογο αυτό ένα πλήρες φάσμα εγκλημάτων που συνδέονται με οργανωμένες εγκληματικές ομάδες.

(γ) Για τους σκοπούς της υποπαραγράφου (β), τα βασικά εγκλήματα περιλαμβάνουν εγκλήματα που τελούνται εντός και εκτός της δικαιοδοσίας ενός Κράτους Μέρους. Ωστόσο, τα εγκλήματα που τελούνται εκτός της δικαιοδοσίας Κράτους Μέρους συνιστούν βασικά εγκλήματα, μόνο όταν η σχετική συμπεριφορά αποτελεί ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους όπου τελείται και θα αποτελούσε ποινικό αδίκημα, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους που υλοποιεί ή εφαρμόζει το άρθρο αυτό, αν είχε τελεστεί στο έδαφος του.

(δ) Κάθε Κράτος Μέρος χορηγεί αντίγραφα των νόμων του που εκδίδονται σε εφαρμογή του άρθρου τούτου και τυχόν μετέπειτα τροποποιήσεων των νόμων αυτών ή περιγραφή τους στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

(ε) Εάν συμβιβάζεται με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου ενός Κράτους Μέρους, μπορεί να προβλεφθεί ότι τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού δεν ισχύουν για πρόσωπα που τέλεσαν τα βασικά εγκλήματα.

(στ) Η γνώση, η πρόθεση ή ο σκοπός που απαιτείται ως στοιχείο εγκλήματος που προβλέπεται από την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, μπορεί να συνάγεται από αντικειμενικές πραγματικές περιστάσεις.

Άρθρο 7

Μέτρα για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης προϊόντων εγκλήματος

1. Κάθε Κράτος Μέρος :

α. Θεσπίζει στο εσωτερικό του μέτρα, με τα οποία μπορεί να ρυθμίζεται και εποπτεύεται αποτελεσματικά η λειτουργία τραπεζών και μη τραπεζικών πιστωτικών ιδρυμάτων ή άλλων φορέων, οι οποίοι, λόγω της δραστηριότητάς τους, προσφέρονται ιδιαίτερα στη νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος. Τα μέτρα αυτά έχουν σκοπό να εντοπίζουν και αποτρέπουν όλες τις μορφές νομιμοποίησης προϊόντων εγκλήματος,

πρέπει δε να είναι ιδιαιτέρως κατάλληλα για τον προσδιορισμό της ταυτότητας πελατών, την τήρηση αρχείων και την καταγγελία ύποπτων συναλλαγών.

β. Διασφαλίζει, με την επιφύλαξη των άρθρων 18 και 27 της Σύμβασης αυτής, ότι οι διοικητικές, ρυθμιστικές, αστυνομικές και άλλες αρχές, που είναι επιφορτισμένες με την καταπολέμηση της νομιμοποίησης προϊόντων εγκλήματος (στις οποίες περιλαμβάνονται και οι δικαστικές, σε όσες περιπτώσεις προβλέπεται από την εσωτερική νομοθεσία) θα μπορούν να συνεργάζονται και να ανταλλάσσουν πληροφορίες σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, με τις προϋποθέσεις που ορίζει το εσωτερικό τους δίκαιο. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, οφείλουν να εξετάσουν τη δημιουργία μονάδας χρηματοοικονομικών πληροφοριών, η οποία θα αποτελέσει το εθνικό κέντρο για τη συλλογή, ανάλυση και διανομή πληροφοριών, που σχετίζονται με πιθανές πράξεις νομιμοποίησης προϊόντων εγκλήματος.

2. Τα Κράτη Μέρη οφείλουν να εξετάσουν τη λήψη μέτρων, πρόσφορων για τον εντοπισμό και παρακολούθηση της κίνησης μετρητών και εμπορεύσιμων τίτλων στα σύνορα τους, υπό εγγυήσεις που διασφαλίζουν την προσήκουσα χρήση των πληροφοριών, χωρίς να παρεμποδίζεται με κανένα τρόπο η κίνηση νομίμων κεφαλαίων. Τα μέτρα αυτά μπορούν να προβλέπουν ότι άτομα και επιχειρήσεις υποχρεούνται να δηλώνουν τις διασυνοριακές μετακινήσεις σημαντικών ποσοτήτων μετρητών και εμπορεύσιμων τίτλων.

3. Κατά τη θέσπιση ενός εσωτερικού ρυθμιστικού και εποπτικού καθεστώτος, σύμφωνα με τους όρους του άρθρου αυτού και με την επιφύλαξη οιοδήποτε άλλου άρθρου της Συμβάσεως, τα Κράτη Μέρη καλούνται να λαμβάνουν υπόψη τους τις σχετικές πρωτοβουλίες περιφερειακών, διαπεριφερειακών και πολυμερών οργανισμών κατά της νομιμοποίησης προϊόντων εγκλήματος.

4. Τα Κράτη Μέρη οφείλουν να προσπαθήσουν να αναπτύξουν και προαγάγουν την παγκόσμια, περιφερειακή, υποπεριφερειακή και διμερή συνεργασία μεταξύ δικαστικών, αστυνομικών και οικονομικών αρχών, για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης προϊόντων εγκλήματος.

Άρθρο 8

Ποινικοποίηση της διαφθοράς

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα, για να θεσπισθούν ως ποινικά αδικήματα, όταν τελούνται με πρόθεση:

(α) Η υπόσχεση, προσφορά ή παροχή σε δημόσιο λειτουργό, αμέσως ή εμμέσως, μη οφειλόμενου ωφελήματος, για τον ίδιο ή για άλλο φυσικό πρόσωπο ή οντότητα, προκειμένου να προβεί σε πράξη ή παράλειψη που ανάγεται στα υπηρεσιακά καθήκοντα του.

(β) Η απαίτηση ή αποδοχή από δημόσιο λειτουργό, αμέσως ή εμμέσως, μη οφειλόμενου ωφελήματος, για τον εαυτό του ή άλλο φυσικό πρόσωπο ή οντότητα, προκειμένου να προβεί σε πράξη ή παράλειψη που ανάγεται στα υπηρεσιακά καθήκοντα του.

2. Κάθε Κράτος Μέρος στοχεύει στην υιοθέτηση των αναγκαίων νομοθετικών και άλλων μέτρων για να θεσπισθούν ως ποινικά αδικήματα οι πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, όταν εμπλέκεται αλλοδαπός δημόσιος υπάλληλος ή υπάλληλος διεθνούς οργανισμού. Ομοίως, κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει τη δυνατότητα να θεσπισθούν ως ποινικά αδικήματα και άλλες μορφές διαφθοράς.

3. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί επίσης τα μέτρα που είναι αναγκαία για να θεσπισθεί ως ποινικό αδίκημα η συμμετοχή στα εγκλήματα που θεσπίζονται με το άρθρο αυτό.

4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού και του άρθρου 9 της Σύμβασης, ως «δημόσιος υπάλληλος» νοείται ο υπάλληλος ή το πρόσωπο που παρέχει δημόσια υπηρεσία, όπως ορίζεται στο εσωτερικό δίκαιο και εφαρμόζεται στο ποινικό δίκαιο του Κράτους Μέρους, στο οποίο το εν λόγω πρόσωπο εκτελεί την υπηρεσία αυτή.

Άρθρο 9

Μέτρα κατά της διαφθοράς

1. Εκτός από τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 8 της Σύμβασης, κάθε Κράτος Μέρος, στην προσήκουσα έκταση και σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, υιοθετεί αποτελεσματικά νομοθετικά, διοικητικά και άλλα μέτρα, για την ενίσχυση της υπηρεσιακής ακεραιότητας και την πρόληψη, εντοπισμό και τιμωρία της διαφθοράς των δημόσιων λειτουργών.

2. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει μέτρα για να διασφαλίσει την αποτελεσματική δράση των αρχών του στην πρόληψη, εντοπισμό και τιμωρία της διαφθοράς των δημόσιων λειτουργών, στα οποία περιλαμβάνεται και η παροχή στις αρχές αυτές επαρκούς ανεξαρτησίας, για την αποτροπή κάθε ανάρμοστης επιρροής στις ενέργειες τους.

Άρθρο 10

Ευθύνη νομικών προσώπων

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα μέτρα που είναι αναγκαία, σύμφωνα με τις αρχές του δικαίου του, προκειμένου να θεσπίσει την ευθύνη νομικών προσώπων για τη συμμετοχή σε σοβαρά εγκλήματα, στα οποία εμπλέκεται οργανωμένη εγκληματική ομάδα, καθώς και στα εγκλήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6, 8 και 23 της Σύμβασης αυτής.
2. Με την επιφύλαξη των αρχών του δικαίου του Κράτους Μέρους η ευθύνη των νομικών προσώπων μπορεί να είναι ποινική, αστική ή διοικητική.
3. Η εν λόγω ευθύνη δεν επηρεάζει την ποινική ευθύνη των φυσικών προσώπων που τέλεσαν τα εγκλήματα.
4. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει, ειδικώς, ότι τα νομικά πρόσωπα που υπέχουν ευθύνη σύμφωνα με το άρθρο αυτό, υπόκεινται σε αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές ή μη ποινικές κυρώσεις, συμπεριλαμβανομένων των χρηματικών κυρώσεων.

Άρθρο 11

Δίωξη, εκδίκαση και κυρώσεις

1. Κάθε Κράτος Μέλος, για την τέλεση αδικήματος που θεσπίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6, 8 και 23 της Σύμβασης, επιβάλλει κυρώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τη βαρύτητα του αδικήματος αυτού.

2. Κάθε Κράτος Μέρος προσπαθεί να διασφαλίσει ότι όλες οι κατά το εσωτερικό του δίκαιο διακριτικές νομικές εξουσίες που αφορούν τη δίωξη προσώπων για αδικήματα τα οποία προβλέπονται από τη Σύμβαση αυτή, ασκούνται για τη μεγιστοποίηση της δραστηριότητας των μέτρων επιβολής του νόμου σε σχέση με τα αδικήματα αυτά και με τη δέουσα προσοχή στην ανάγκη να περιορισθεί η τέλεση τέτοιων αδικημάτων.

3. Προκειμένου για αδικήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6, 8 και 23 της Σύμβασης, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο και με τον οφειλόμενο σεβασμό στα δικαιώματα της υπεράσπισης, για να διασφαλίσει ότι οι όροι που τίθενται σε αποφάσεις απόλυσης σε εκκρεμή δίκη ή για την άσκηση έφεσης, λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη να εξασφαλίζεται η παρουσία του κατηγορουμένου στην ποινική διαδικασία που ακολουθεί.

4. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει ότι τα δικαστήρια του ή άλλες αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τη βαρύτητα των αδικημάτων που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή, όταν εξετάζουν το ενδεχόμενο προσωρινής ή υφ' όρον απόλυσης προσώπων, που έχουν καταδικασθεί για τέτοια αδικήματα.

5. Κάθε Κράτος Μέρος θεσπίζει, κατά τις περιστάσεις και σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, μακρά περίοδο παραγραφής, εντός της οποίας πρέπει να αρχίζουν οι διαδικασίες για κάθε αδίκημα που καλύπτεται από τη Σύμβαση αυτή και μία μεγαλύτερη περίοδο, όταν ο φερόμενος ως δράστης φυγοδικεί.

6. Καμία διάταξη της Σύμβασης δεν αναιρεί την αρχή ότι η στοιχειοθέτηση των αδικημάτων που έχουν θεσπισθεί σύμφωνα με αυτή και τα προσήκοντα νομικά μέσα υπεράσπισης ή άλλες νομικές αρχές, με βάση τις οποίες ελέγχεται η νομιμότητα της συμπεριφοράς, επιφυλάσσονται υπέρ του εσωτερικού δικαίου κάθε Κράτους Μέρους και ότι τα ανωτέρω αδικήματα διώκονται και τιμωρούνται σύμφωνα με το δίκαιο αυτό.

Άρθρο 12

Κατάσχεση και δήμευση

1. Τα Κράτη Μέρη υιοθετούν, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό μέσα στα πλαίσια της εσωτερικής νομοθεσίας τους, τα μέτρα που είναι αναγκαία για να είναι δυνατή η δήμευση :

(α) Προϊόντων εγκλήματος, που προέρχονται από αδικήματα στα οποία αφορά η Σύμβαση αυτή, ή περιουσίας, η αξία της οποίας αντιστοιχεί στην αξία των εν λόγω προϊόντων.

(β) Περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε εγκλήματα, στα οποία αφορά η Σύμβαση αυτή.

2. Τα Κράτη Μέρη υιοθετούν τα μέτρα που είναι αναγκαία για να διευκολυνθεί ο προσδιορισμός της ταυτότητας, η ανίχνευση, η δέσμευση ή η κατάσχεση κάθε αντικειμένου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, προς το σκοπό ενδεχόμενης δήμευσης.

3. Εάν τα προϊόντα εγκλήματος μεταποιηθήκαν ή μετατράπηκαν, εν όλω ή εν μέρει, σε άλλη περιουσία, η εν λόγω περιουσία υπόκειται στα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, αντί για το προϊόν.

4. Εάν τα προϊόντα του εγκλήματος αναμίχθηκαν με περιουσία που αποκτήθηκε νομίμως, η περιουσία αυτή, και αν ακόμη δεσμεύτηκε ή κατασχέθηκε εξ

ολοκλήρου, υπόκειται σε δήμευση μέχρι του ποσού, στο οποίο εκτιμάται η αξία του αναμιχθέντος προϊόντος.

5. Εισοδήματα ή άλλα οφέλη που προέρχονται από προϊόντα εγκλήματος, από περιουσία στην οποία μεταποιήθηκαν ή μετατράπηκαν τα προϊόντα εγκλήματος ή από περιουσία με την οποία αναμίχθηκαν τα προϊόντα εγκλήματος υπόκεινται επίσης στα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, με τον ίδιο τρόπο και στον ίδιο βαθμό όπως τα προϊόντα του εγκλήματος.

6. Για τους σκοπούς του άρθρου τούτου και του άρθρου 13 της Σύμβασης, κάθε Κράτος Μέρος παρέχει την εξουσία στα δικαστήρια του ή σε άλλες αρμόδιες αρχές να διατάσσουν την επίδειξη ή κατάσχεση τραπεζικών, οικονομικών ή εμπορικών αρχείων. Τα Κράτη Μέρη δεν μπορούν να αρνηθούν τη συμμόρφωση τους προς τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, επικαλούμενα το τραπεζικό απόρρητο.

7. Τα Κράτη Μέρη μπορούν να εξετάσουν τη δυνατότητα να απαιτήσουν από τον δράστη να αποδείξει τη νόμιμη προέλευση αυτών που φέρονται ως προϊόντα εγκλήματος ή άλλης περιουσίας που μπορεί να δημευθεί, στο μέτρο που η απαίτηση αυτή είναι σύμφωνη με τις αρχές του εσωτερικού τους δικαίου και με τη φύση των δικαστικών και άλλων διαδικασιών.

8. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν ερμηνεύονται προς βλάβη των δικαιωμάτων των καλόπιστων τρίτων.

9. Καμία διάταξη του άρθρου τούτου δε θίγει την αρχή ότι τα μέτρα που αναφέρονται σε αυτό, καθορίζονται και εφαρμόζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του εσωτερικού δικαίου κάθε Κράτους Μέρους.

Άρθρο 13

Διεθνής συνεργασία για τη δήμευση

1. Κάθε Κράτος Μέρος που λαμβάνει από άλλο Κράτος Μέρος, το οποίο έχει δικαιοδοσία για αδίκημα που αναφέρεται στη Σύμβαση αυτή, αίτηση για τη δήμευση προϊόντων εγκλήματος, περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων, από αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 της Σύμβασης και βρίσκονται στην επικράτεια του, οφείλει, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό που επιτρέπει το εσωτερικό νομικό του σύστημα :

α) Να προωθήσει την αίτηση στις αρμόδιες αρχές του, προκειμένου να επιτύχει απόφαση για δήμευση και, εάν μια τέτοια απόφαση εκδοθεί, να την εκτελέσει, ή

β) Να προωθήσει στις αρμόδιες αρχές του, προκειμένου να εκτελέσουν στο βαθμό που ζητείται, απόφαση δικαστηρίου του αιτούντος Κράτους Μέρους, η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 της Σύμβασης αυτής, κατά το μέρος που αφορά τη δήμευση προϊόντων εγκλήματος, περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 της Σύμβασης και βρίσκονται στην επικράτεια του Κράτους Μέρους, που είναι αποδέκτης της αίτησης.

2. Για την ικανοποίηση αίτησης που έγινε από άλλο Κράτος Μέρος, το οποίο έχει δικαιοδοσία για αδίκημα που αναφέρεται στη Σύμβαση, το Κράτος Μέρος το οποίο είναι αποδέκτης αυτής οφείλει να λάβει μέτρα για τον προσδιορισμό της

ταυτότητας, την εξιχνίαση, τη δέσμευση ή την κατάσχεση προϊόντων εγκλήματος, περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων, που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 της Σύμβασης, προς το σκοπό τελικής δήμευσης, η οποία διατάσσεται είτε από το αιτούν Κράτος Μέρος ή από το Κράτος Μέρος που είναι αποδέκτης της αίτησης και σε εκτέλεση αυτής, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου τούτου.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 18 της Σύμβασης εφαρμόζονται, *mutatis mutandis*, και στο άρθρο αυτό. Εκτός από τις πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 15 του άρθρου 18, οι αιτήσεις που υποβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου τούτου, πρέπει να περιλαμβάνουν :

α) Εάν η αίτηση αφορά την παράγραφο 1 (α), περιγραφή της περιουσίας που πρέπει να δημευθεί και έκθεση των πραγματικών περιστατικών που στηρίζουν την αίτηση του Κράτους Μέρους, επαρκή για να μπορέσει το Κράτος Μέρος που είναι αποδέκτης αυτής να ζητήσει την έκδοση απόφασης, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.

β) Εάν η αίτηση αφορά την παράγραφο 1 (β), νομικά αποδεκτό αντίγραφο της απόφασης που διέταξε τη δήμευση, επί της οποίας βασίσθηκε η αίτηση, και η οποία έχει εκδοθεί από το αιτούν Κράτος Μέρος, έκθεση των πραγματικών περιστατικών και πληροφορίες για το μέτρο, στο οποίο ζητείται η εκτέλεση της απόφασης.

γ) Εάν η αίτηση αφορά την παράγραφο 2, έκθεση των πραγματικών περιστατικών που στηρίζουν την αίτηση του Κράτους Μέρους και περιγραφή των ενεργειών που ζητούνται.

4. Οι αποφάσεις ή ενέργειες που προβλέπονται από τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού, διενεργούνται από το Κράτος Μέρος που είναι αποδέκτης της αίτησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του εσωτερικού του δικαίου και τους δικονομικούς κανόνες αυτού ή τις τυχόν διμερείς ή πολυμερείς συνθήκες, συμφωνίες ή διακανονισμούς, βάσει των οποίων μπορεί να δεσμεύεται έναντι του αιτούντος Κράτους Μέρους.

5. Κάθε Κράτος Μέρος οφείλει να καταθέτει στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών αντίγραφα των νόμων και κανονισμών του που εκδίδονται σε εκτέλεση του άρθρου αυτού, καθώς και κάθε μεταγενέστερης τροποποίησης τέτοιων νόμων ή κανονισμών.

6. Εάν ένα Κράτος Μέρος θέλει να εξαρτήσει τη λήψη των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού από την ύπαρξη σχετικής συμφωνίας, αυτό το Κράτος Μέρος οφείλει να θεωρήσει την παρούσα Σύμβαση ως αναγκαία και επαρκή προς τούτο συμβατική βάση.

7. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να αρνηθεί συνεργασία κατά το άρθρο αυτό, αν το αδίκημα που αναφέρεται στην αίτηση δεν είναι από εκείνα που προβλέπονται στη Σύμβαση.

8. Οι διατάξεις του άρθρου τούτου δεν πρέπει να ερμηνεύονται προς βλάβη των δικαιωμάτων των καλόπιστων τρίτων.

9. Τα Κράτη Μέρη οφείλουν να εξετάσουν τη δυνατότητα για σύναψη διμερών ή πολυμερών συνθηκών, συμφωνιών ή διακανονισμών, που βελτιώνουν την αποτελεσματικότητα της διεθνούς συνεργασίας, η οποία αναλαμβάνεται σε εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Άρθρο 14

Διάθεση προϊόντων εγκλήματος ή περιουσίας που δημεύθηκαν

1. Προϊόντα εγκλήματος ή περιουσία που δημεύθηκαν από ένα Κράτος Μέρος κατά τα άρθρα 12 ή 13 παράγραφος 1 αυτής της Σύμβασης διατίθενται από αυτό το Κράτος Μέρος σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο και τις διοικητικές του διαδικασίες.

2. Τα Κράτη Μέρη, όταν ενεργούν ύστερα από αίτηση άλλου Κράτους Μέρους, σύμφωνα με το άρθρο 13 της Σύμβασης, στην έκταση που επιτρέπει το εσωτερικό τους δίκαιο και αν τούτο τους ζητείται, δίνουν προτεραιότητα στην επιστροφή των προϊόντων του εγκλήματος ή της περιουσίας που δημεύθηκαν στο αιτούν Κράτος Μέρος, ώστε το τελευταίο να μπορέσει να αποζημιώσει τους παθόντες εκ του εγκλήματος ή να αποδώσει τα προϊόντα αυτά ή την περιουσία στους νόμιμους ιδιοκτήτες της.

3. Το Κράτος Μέρος που ενεργεί μετά από αίτηση άλλου Κράτους Μέρους, σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13 της Σύμβασης, εξετάζει ειδικά τη δυνατότητα σύναψης συμφωνιών ή διακανονισμών που προβλέπουν :

(α) Τη συνεισφορά της αξίας προϊόντων εγκλήματος ή περιουσίας ή κεφαλαίων που προέρχονται από την πώληση προϊόντων εγκλήματος ή μέρους αυτών στο λογαριασμό που δημιουργείται κατά την παράγραφο 2 (γ) του άρθρου 30 αυτής της Σύμβασης και σε διακυβερνητικούς φορείς που ειδικεύονται στη καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος.

(β) Τη διανομή με άλλα Κράτη Μέρη σε τακτική ή κατά περίπτωση βάση, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο ή τις διοικητικές διαδικασίες, προϊόντων εγκλήματος ή περιουσίας ή κεφαλαίων που προέρχονται από την πώληση τέτοιων προϊόντων εγκλήματος ή περιουσίας.

Άρθρο 15

Δικαιοδοσία

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα μέτρα που είναι αναγκαία για την ίδρυση της δικαιοδοσίας του επί των αδικημάτων που θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6, 8 και 23 της Σύμβασης όταν :

(α) Το αδίκημα τελέστηκε στην επικράτεια του εν λόγω Κράτους Μέρους, ή

(β) Το αδίκημα τελέστηκε επί πλοίου που φέρει τη σημαία του εν λόγω Κράτους Μέρους ή επί αεροσκάφους νηολογημένου σύμφωνα με τους νόμους του εν λόγω Κράτους Μέρους κατά το χρόνο τέλεσης του αδικήματος.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 της Σύμβασης αυτής, ένα Κράτος Μέρος μπορεί επίσης να ιδρύσει τη δικαιοδοσία του για τέτοια αδικήματα όταν :

(α) Το αδίκημα τελείται κατά υπηκόου του εν λόγω Κράτους Μέρους.

(β) Το αδίκημα τελείται από υπήκοο του εν λόγω Κράτους Μέρους ή από απάτριδα, που έχει τη συνήθη διαμονή του στην επικράτεια του, ή

(γ) Το αδίκημα :

(ι) είναι ένα από αυτά που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 της Σύμβασης και τελείται έξω από την επικράτεια του, με σκοπό την διάπραξη σοβαρού εγκλήματος μέσα στην επικράτεια του,

(ιι) είναι ένα από αυτά που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 (β) (ιι), της Σύμβασης και τελείται έξω από την επικράτεια του, με σκοπό την διάπραξη αδικήματος που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 (α) (ι) ή (ιι) ή (β) (ι), της Σύμβασης μέσα στην επικράτεια του.

3. Για τους σκοπούς του άρθρου 16 παράγραφος 10, κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα μέτρα που είναι αναγκαία για να ιδρύσει τη δικαιοδοσία του επί των αδικημάτων που προβλέπονται στη Σύμβαση, όταν ο φερόμενος ως δράστης βρίσκεται στην επικράτεια του και δεν τον εκδίδει, για τον αποκλειστικό λόγο ότι είναι υπήκοος του.

4. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί επίσης να υιοθετήσει μέτρα που είναι αναγκαία για να ιδρύσει τη δικαιοδοσία του επί των αδικημάτων που προβλέπονται στη Σύμβαση, όταν ο φερόμενος ως δράστης βρίσκεται στην επικράτεια του και δεν τον εκδίδει.

5. Εάν ένα Κράτος Μέρος που ασκεί τη δικαιοδοσία του σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2 του άρθρου αυτού έχει ενημερωθεί, ή πληροφορήθηκε με άλλο τρόπο, ότι ένα ή περισσότερα Κράτη Μέρη διεξάγουν έρευνα, δίωξη ή δικαστική διαδικασία για την ίδια πράξη, οι αρμόδιες αρχές των εν λόγω Κρατών Μερών θα διαβουλεύονται καταλλήλως μεταξύ τους για να συντονίσουν τις ενέργειες τους.

6. Με την επιφύλαξη των κανόνων του γενικού διεθνούς δικαίου, η Σύμβαση αυτή δεν αποκλείει την άσκηση ποινικής δικαιοδοσίας από ένα Κράτος Μέρος, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.

Άρθρο 16

Έκδοση

1. Το άρθρο τούτο εφαρμόζεται για τα αδικήματα που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή ή για περιπτώσεις όπου, σε αδίκημα που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 (α) ή (β) εμπλέκεται οργανωμένη εγκληματική ομάδα και το πρόσωπο που αποτελεί αντικείμενο της αίτησης έκδοσης βρίσκεται στο Κράτος Μέρος αποδέκτη της αίτησης, υπό την προϋπόθεση ότι το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση τιμωρείται σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του αιτούντος Κράτους Μέρους και του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης.

2. Εάν η αίτηση έκδοσης περιλαμβάνει περισσότερα του ενός ξεχωριστά σοβαρά εγκλήματα, ορισμένα από τα οποία δεν καλύπτονται από το άρθρο αυτό, το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης μπορεί να εφαρμόσει το άρθρο τούτο και στα τελευταία αδικήματα,

3. Κάθε ένα από τα αδικήματα για τα οποία ισχύει το άρθρο αυτό θεωρείται ότι περιλαμβάνεται ως αδίκημα για το οποίο επιτρέπεται η έκδοση σε κάθε συμφωνία έκδοσης που υφίσταται μεταξύ των Κρατών Μερών. Τα Κράτη Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να περιλάβουν τα εν λόγω αδικήματα ως αδικήματα για τα οποία επιτρέπεται η έκδοση σε κάθε συμφωνία έκδοσης που θα συναφθεί μεταξύ τους.

4. Εάν ένα Κράτος Μέρος, το οποίο εξαρτά την έκδοση από τον όρο ύπαρξης συμφωνίας, λάβει αίτηση έκδοσης από άλλο Κράτος Μέρος με το οποίο δεν έχει συμφωνία έκδοσης, μπορεί να θεωρήσει τη Σύμβαση αυτή ως τη νομική βάση για την έκδοση, σε σχέση με αδίκημα για το οποίο εφαρμόζεται το άρθρο τούτο.

5. Τα Κράτη Μέρη που εξαρτούν την έκδοση από τον όρο ύπαρξης συμφωνίας, οφείλουν :

(α) Κατά το χρόνο κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης τους στη Σύμβαση, να ενημερώσουν το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών αν θα έχουν τη Σύμβαση αυτή ως νομική βάση συνεργασίας για την έκδοση με άλλα Κράτη Μέρη της Σύμβασης, και

(β) Εάν δεν έχουν τη Σύμβαση αυτή ως νομική βάση συνεργασίας για την έκδοση, μεριμνούν, όπου είναι απαραίτητο, να συνάψουν συμφωνίες έκδοσης με άλλα Κράτη Μέρη της Σύμβασης, προκειμένου να εφαρμόσουν το άρθρο τούτο.

6. Τα Κράτη Μέρη που δεν εξαρτούν την έκδοση από τον όρο της ύπαρξης συμφωνίας, αναγνωρίζουν τα αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, ως αδικήματα για τα οποία επιτρέπεται η έκδοση στις μεταξύ τους σχέσεις.

7. Η έκδοση υπόκειται στις προϋποθέσεις που προβλέπει το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης ή προβλέπουν οι ισχύουσες συμφωνίες έκδοσης, στις οποίες περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, και οι ~~προϋποθέσεις σχετικά με το ελάχιστο της ποινής που απαιτείται για την έκδοση και τους λόγους για τους οποίους το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης μπορεί να αρνηθεί την έκδοση.~~

8. Τα Κράτη Μέρη, τηρώντας το εσωτερικό τους δίκαιο, μεριμνούν για την επίσπευση των διαδικασιών έκδοσης και την απλούστευση των απαιτήσεων απόδειξης που τις αφορούν, σε σχέση με οποιοδήποτε αδίκημα για το οποίο εφαρμόζεται το άρθρο τούτο.

9. Τηρώντας τις διατάξεις του εσωτερικού του δικαίου και τις συνθήκες έκδοσης που το δεσμεύουν, το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης, αφού πεισθεί ότι οι περιστάσεις το υποδεικνύουν ως επείγον και εφόσον το ζητήσει άλλο Κράτος Μέρος, μπορεί να συλλάβει πρόσωπο του οποίου ζητείται η έκδοση και βρίσκεται στην επικράτεια του ή να λάβει άλλα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσει την παρουσία του στη διαδικασία έκδοσης.

10. Κράτος Μέρος, στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται ο φερόμενος ως δράστης, αν δεν εκδώσει το εν λόγω πρόσωπο για αδίκημα που αναφέρεται στο άρθρο αυτό, μόνο για το λόγο ότι είναι ένας από τους υπηκόους του, μετά από αίτηση του Κράτους Μέρους που ζητά την έκδοση, υποχρεούται να υποβάλει την υπόθεση χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση στις αρμόδιες αρχές του, με σκοπό τη δίωξη. Οι εν λόγω αρχές λαμβάνουν την απόφαση τους και διεξάγουν τη διαδικασία τους με τον ίδιο τρόπο, όπως στην περίπτωση άλλου αδικήματος σοβαρής φύσης, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους αυτού. Τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους, ειδικότερα για θέματα δικονομίας και απόδειξης, προκειμένου να διασφαλίσουν την αποτελεσματικότητα της δίωξης.

11. Όταν το εσωτερικό δίκαιο ενός Κράτους Μέρους επιτρέπει την έκδοση ή την κατ' άλλο τρόπο παράδοση ενός από τους υπηκόους του μόνο υπό τον όρο ότι το πρόσωπο θα επιστραφεί στο εν λόγω Κράτος Μέρος για να εκτίσει την ποινή που θα επιβληθεί ως αποτέλεσμα της δίκης ή της διαδικασίας για την οποία ζητήθηκε η έκδοση ή η παράδοση του προσώπου, το δε Κράτος Μέρος αυτό και το Κράτος Μέρος που ζητά την έκδοση του προσώπου συμφωνούν με την επιλογή αυτή και με άλλους όρους που ενδεχομένως θεωρηθούν ενδεδειγμένοι, αυτή η υπό αίρεση έκδοση

ή παράδοση είναι επαρκής για την απαλλαγή από την υποχρέωση της παραγράφου 10 του άρθρου τούτου.

12. Εάν η έκδοση που ζητήθηκε για την εκτέλεση ποινής αποκρουσθεί, επειδή το πρόσωπο που ζητείται είναι υπήκοος του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης, το Μέρος που είναι αποδέκτης της αίτησης, αν το επιτρέπει το εσωτερικό του δίκαιο και σύμφωνα με τις απαιτήσεις του δικαίου αυτού, κατόπιν αιτήματος του αιτούντος Μέρους, μεριμνά προκειμένου να εκτελεσθεί η ποινή που επιβλήθηκε σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του αιτούντος Μέρους ή το υπόλοιπο αυτής.

13. Σε κάθε πρόσωπο, εναντίον του οποίου εκκρεμούν διαδικασίες σε σχέση με οποιοδήποτε από τα αδικήματα για τα οποία εφαρμόζεται το άρθρο αυτό, παρέχονται εγγυήσεις δίκαιης μεταχείρισης σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένης της απόλαυσης όλων των δικαιωμάτων και των εγγυήσεων που προβλέπει το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους, στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται το πρόσωπο αυτό.

14. Καμία διάταξη της Σύμβασης δεν ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι επιβάλλει υποχρέωση έκδοσης, αν το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης έχει σοβαρούς λόγους να πιστεύει ότι η αίτηση έγινε με σκοπό τη δίωξη ή την τιμωρία προσώπου λόγω του φύλου, της φυλής, της θρησκείας, της εθνικότητας, της εθνικής καταγωγής ή των πολιτικών απόψεων του ή ότι η ικανοποίηση της αίτησης θα βλάψει την κατάσταση του προσώπου για οποιονδήποτε από τους λόγους αυτούς.

15. Τα Κράτη Μέρη δεν μπορούν να αποκρούσουν μια αίτηση έκδοσης, αποκλειστικά και μόνο επειδή το αδίκημα θεωρείται ότι αφορά και σε δημοσιονομικά ζητήματα.

16. Πριν αρνηθεί την έκδοση, το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης διαβουλεύεται με το αιτούν Κράτος Μέρους, προκειμένου να του παράσχει πλήρη ευκαιρία για να παρουσιάσει τις απόψεις του και να δώσει πληροφορίες σχετικά με τους ισχυρισμούς του.

17. Τα Κράτη Μέρη επιδιώκουν τη σύναψη διμερών και πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών, που διευκολύνουν την εκτέλεση ή βελτιώνουν την αποτελεσματικότητα τη έκδοσης.

Άρθρο 17

Μεταφορά καταδικασθέντων

Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν τη δυνατότητα σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών για τη μεταφορά στην επικράτεια τους προσώπων που καταδικάστηκαν σε φυλάκιση ή άλλες μορφές στέρησης της ελευθερίας για αδικήματα που προβλέπονται στη Σύμβαση, προκειμένου να συνεχίσουν την έκτιση των ποινών τους εκεί.

Άρθρο 18

Αμοιβαία δικαστική συνδρομή

1. Τα Κράτη Μέρη παρέχουν αμοιβαίως τον μέγιστο βαθμό δικαστικής συνδρομής για έρευνες, διώξεις και δικαστικές διαδικασίες, σε σχέση με τα αδικήματα που αναφέρονται στη Σύμβαση αυτή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3, και παρέχουν αμοιβαίως όμοια συνδρομή, όταν το αιτούν Κράτος έχει σοβαρούς λόγους να υποπτεύεται ότι κάποιο αδίκημα, από αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 3

παράγραφος 1(α) ή (β), είναι διεθνικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένου ότι οι παθόντες, οι μάρτυρες, τα προϊόντα, τα μέσα τέλεσης ή οι αποδείξεις τέτοιων αδικημάτων βρίσκονται στο έδαφος του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης και ότι στο αδίκημα εμπλέκεται οργανωμένη εγκληματική ομάδα.

2. Η αμοιβαία δικαστική συνδρομή παρέχεται στην ευρύτερη δυνατή έκταση, σύμφωνα με τους σχετικούς νόμους, τις συνθήκες, τις συμφωνίες και τους διακανονισμούς του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης, αναφορικά με έρευνες, διώξεις και δικαστικές διαδικασίες που σχετίζονται με αδικήματα, για τα οποία ένα νομικό πρόσωπο μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο κατά το άρθρο 10 της Σύμβασης, στο αιτούν Κράτος Μέρος.

3. Η αμοιβαία δικαστική συνδρομή που παρέχεται σύμφωνα με το άρθρο αυτό μπορεί να ζητηθεί για οποιονδήποτε από τους ακόλουθους σκοπούς :

- α. Συλλογή αποδείξεων ή λήψη καταθέσεων από πρόσωπα.
- β. Επίδοση δικαστικών εγγράφων.
- γ. Διενέργεια ερευνών, κατασχέσεων και δεσμεύσεων.
- δ. Εξέταση αντικειμένων και τόπων.
- ε. Παροχή πληροφοριών, αποδεικτικών στοιχείων και εκτιμήσεων εμπειρογνομόνων.
- στ. Χορήγηση πρωτοτύπων ή επικυρωμένων αντιγράφων από σχετικά έγγραφα και αρχεία, στα οποία περιλαμβάνονται δημόσια, τραπεζικά, οικονομικά, εταιρικά ή επιχειρηματικά αρχεία.
- ζ. Προσδιορισμό της ταυτότητας ή ανακάλυψη προϊόντων εγκλήματος, περιουσίας, μέσων τέλεσης εγκλήματος ή άλλων αντικειμένων για αποδεικτικούς σκοπούς.
- η. Διευκόλυνση της εκούσιας εμφάνισης προσώπων στο αιτούν Κράτος Μέρος.
- θ. Οποιοδήποτε άλλο είδος συνδρομής, το οποίο δεν αντιβαίνει στο εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης.

4. Με την επιφύλαξη του εσωτερικού δικαίου, οι αρμόδιες αρχές ενός Κράτους Μέρους μπορούν, χωρίς προηγούμενη αίτηση, να διαβιβάζουν πληροφορίες που σχετίζονται με ποινικές υποθέσεις στην αρμόδια αρχή άλλου Κράτους Μέρους, εφόσον πιστεύουν ότι τέτοιες πληροφορίες μπορούν να βοηθήσουν την αρχή να επιληφθεί ή να περατώσει με επιτυχία έρευνες και ποινικές διαδικασίες ή θα μπορούσαν να καταλήξουν στη διατύπωση αίτησης από το τελευταίο Κράτος Μέρος σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

5. Η διαβίβαση πληροφοριών, κατά την παράγραφο 4 του άρθρου τούτου, δεν πρέπει να παραβιάζει έρευνες και ποινικές διαδικασίες στο Κράτος των αρμόδιων αρχών, οι οποίες παρέχουν τις πληροφορίες. Οι αρμόδιες αρχές που λαμβάνουν τις πληροφορίες οφείλουν να συμμορφώνονται με την απαίτηση ότι οι εν λόγω πληροφορίες θα παραμείνουν εμπιστευτικές, έστω και προσωρινά, ή με περιορισμούς στη χρήση τους. Ωστόσο, τούτο δεν εμποδίζει το Κράτος Μέρος που λαμβάνει τις πληροφορίες να τις αποκαλύψει κατά τη διεξαγωγή διαδικασιών, εφόσον οδηγούν στην απαλλαγή ενός κατηγορουμένου. Στην περίπτωση αυτή, το Κράτος Μέρος που λαμβάνει τις πληροφορίες πρέπει να ενημερώνει το Κράτος Μέρος που τις διαβίβασε πριν από την αποκάλυψη και, εφόσον ζητηθεί, διαβουλεύεται με το Κράτος αυτό. Εάν, σε κάποια εξαιρετική περίπτωση, η προειδοποίηση δεν είναι δυνατή, το Κράτος Μέρος που λαμβάνει τις πληροφορίες ενημερώνει το Κράτος Μέρος που τις διαβίβασε για την αποκάλυψη χωρίς καθυστέρηση.

6. Οι διατάξεις του άρθρου τούτου δεν επηρεάζουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από οποιαδήποτε άλλη συνθήκη, διμερή ή πολυμερή, η οποία διέπει ή θα διέπει, εν όλω ή εν μέρει, την αμοιβαία δικαστική συνδρομή.

7. Οι παράγραφοι 9 έως 29 ισχύουν για τις αιτήσεις που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο αυτό, αν τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη δεν δεσμεύονται από συνθήκη αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής. Εάν τα εν λόγω Κράτη Μέρη δεσμεύονται από μια τέτοια συνθήκη, εφαρμόζονται οι αντίστοιχες διατάξεις της συνθήκης αυτής, εκτός εάν τα Κράτη Μέρη συμφωνήσουν στην εφαρμογή των παραγράφων 9 έως 29 του άρθρου τούτου, αντί εκείνων. Τα Κράτη Μέρη παροτρύνονται σθεναρά να εφαρμόσουν τις παραγράφους αυτές, αν καθιστούν ευχερή τη συνεργασία.

8. Τα Κράτη Μέρη οφείλουν να μην αρνούνται την παροχή αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, επικαλούμενα το τραπεζικό απόρρητο.

9. Τα Κράτη Μέρη μπορούν να αρνηθούν την παροχή αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, λόγω ελλείψεως του διπλού αξιοποιήσιμου. Ωστόσο, το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης μπορεί, αν θεωρήσει ότι επιβάλλεται, να παράσχει συνδρομή, στο βαθμό που θα αποφάσιζε κατά διακριτική ευχέρεια, ασχέτως αν η πράξη αποτελεί αδίκημα, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης.

10. Πρόσωπο που κρατείται προσωρινά ή εκτίει ποινή στην επικράτεια ενός Κράτους Μέρους, του οποίου ζητείται η παρουσία σε άλλο Κράτος Μέρους προς αναγνώριση, μαρτυρία ή παροχή άλλης βοήθειας για την απόκτηση αποδείξεων, την ανάκριση, τη δίωξη ή τις δικαστικές διαδικασίες, σε σχέση με αδικήματα που προβλέπονται από τη Σύμβαση αυτή, μπορεί να μεταφερθεί, αν συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

(α) Εάν το πρόσωπο παρέχει ελεύθερα τη συγκατάθεση του, γνωρίζοντας πλήρως την αιτία της μεταφοράς του.

(β) Οι αρμόδιες αρχές και των δύο Κρατών Μερών συμφωνούν, υπό τις προϋποθέσεις που κρίνουν κατάλληλες.

11. Για το σκοπό της παραγράφου 10 του άρθρου τούτου :

(α) Το Κράτος Μέρος στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο έχει την εξουσία και υποχρέωση να διατηρεί υπό κράτηση το μεταφερόμενο πρόσωπο, εκτός αντίθετης αίτησης ή εξουσιοδότησης του Κράτους Μέρους από το οποίο το πρόσωπο μεταφέρθηκε.

(β) Το Κράτος Μέρος στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο οφείλει, χωρίς καθυστέρηση, να εκπληρώσει την υποχρέωση του να αποδώσει το πρόσωπο στην εξουσία του Κράτους Μέρους από το οποίο το πρόσωπο μεταφέρθηκε, όπως συμφωνήθηκε εκ των προτέρων ή όπως άλλως συμφώνησαν οι αρμόδιες αρχές των δύο Κρατών Μερών.

(γ) Το Κράτος Μέρος στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο, δεν θα ζητήσει από το Κράτος Μέρος από το οποίο μεταφέρθηκε το πρόσωπο, να κινήσει τη διαδικασία έκδοσης για την επιστροφή του.

(δ) Ο χρόνος κράτησης στο Κράτος Μέρος, όπου μεταφέρθηκε το πρόσωπο, συνυπολογίζεται στην ποινή που αυτό εκτίει στο Κράτος Μέρος από όπου μεταφέρθηκε.

12. Χωρίς τη συγκατάθεση του Κράτους Μέρους από το οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο, σύμφωνα με τις παραγράφους 10 και 11 του άρθρου αυτού, ανεξάρτητα από την εθνικότητα του, δεν διώκεται, δεν κρατείται, δεν τιμωρείται και δεν υποβάλλεται σε οποιονδήποτε άλλο περιορισμό της προσωπικής του ελευθερίας στην επικράτεια του Κράτους Μέρους στο οποίο μεταφέρεται, για πράξεις, παραλείψεις ή

καταδίδες προηγούμενες της αναχώρησης του από το Κράτος Μέρος από το οποίο μεταφέρθηκε.

13. Κάθε Κράτος Μέρος ορίζει μια κεντρική αρχή που έχει την ευθύνη και την εξουσία να λαμβάνει αιτήσεις αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και να τις εκτελεί ή να τις διαβιβάζει στις αρμόδιες για την εκτέλεση αρχές. Εάν ένα Κράτος Μέρος έχει μια ειδική περιοχή ή επικράτεια με διαφορετικό σύστημα αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, μπορεί να ορίσει ξεχωριστή κεντρική αρχή που θα έχει την ίδια αρμοδιότητα γι' αυτή την περιοχή ή επικράτεια. Οι κεντρικές αρχές διασφαλίζουν την ταχεία και προσήκουσα εκτέλεση ή διαβίβαση των αιτήσεων που λαμβάνουν. Όταν η κεντρική αρχή διαβιβάζει την αίτηση σε αρμόδια αρχή προς εκτέλεση, την παροτρύνει για την ταχεία και προσήκουσα εκτέλεση της αίτησης. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ενημερώνεται για την κεντρική αρχή που ορίστηκε γι' αυτό το σκοπό από κάθε Κράτος Μέρος, κατά την κατάθεση των εγγράφων επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης ή προσχώρησης στη Σύμβαση αυτή. Οι αιτήσεις δικαστικής συνδρομής και κάθε άλλη σχετική ανακοίνωση διαβιβάζονται στις κεντρικές αρχές που όρισαν τα Κράτη Μέρη. Η διάταξη αυτή δεν θίγει το δικαίωμα του Κράτους Μέρους να αξιώσει να απευθύνονται σ' αυτό όλες οι αιτήσεις και γνωστοποιήσεις δια της διπλωματικής οδού και σε επείγουσες περιπτώσεις, αν τα Κράτη Μέρη συμφωνούν, δια της Διεθνούς Οργάνωσης Εγκληματολογικής Αστυνομίας, εφόσον τούτο είναι δυνατό.

14. Οι αιτήσεις υποβάλλονται εγγράφως ή, αν είναι δυνατόν, με οποιοδήποτε άλλο μέσο γραπτής αποτύπωσης, σε γλώσσα αποδεκτή στο Κράτος Μέρος που λαμβάνει την αίτηση, υπό συνθήκες που επιτρέπουν στο εν λόγω Κράτος Μέρος να αναγνωρίσει τη γνησιότητα του. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ενημερώνεται για τη γλώσσα ή τις γλώσσες που είναι αποδεκτές σε κάθε Κράτος Μέρος κατά την κατάθεση των εγγράφων επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης ή προσχώρησης στη Σύμβαση αυτή. Σε επείγουσες περιπτώσεις και όπου συμφωνείται από τα Κράτη Μέρη, οι αιτήσεις μπορούν να υποβάλλονται προφορικά, αλλά επιβεβαιώνονται εγγράφως χωρίς καθυστέρηση.

15. Η αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής περιέχει:

(α) Την ονομασία της αρχής που υποβάλλει την αίτηση.
(β) Το αντικείμενο και τη φύση της έρευνας, δίωξης ή δικαστικής διαδικασίας στην οποία αναφέρεται η αίτηση, καθώς και το όνομα και τις αρμοδιότητες της αρχής που τις διεξάγει.

(γ) Περίληψη των σχετικών περιστατικών, εκτός αν πρόκειται για αίτηση παροχής δικαστικών εγγράφων.

(δ) Περιγραφή της αιτούμενης συνδρομής και λεπτομέρειες κάθε ειδικής διαδικασίας, που το αιτούν Κράτος Μέρος επιθυμεί να τηρηθεί.

(ε) Εάν είναι δυνατό, την ταυτότητα, τη διεύθυνσή και την εθνικότητα κάθε προσώπου που αφορά η αίτηση.

(στ) Το σκοπό για τον οποίο ζητούνται οι καταθέσεις, πληροφορίες ή τα μέτρα.

16. Το Κράτος Μέρος από το οποίο ζητείται η συνδρομή μπορεί να ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες, αν τούτο θεωρείται αναγκαίο για την εκτέλεση της αίτησης κατά το εσωτερικό του δίκαιο ή διευκολύνει την εκτέλεση της αίτησης.

17. Η αίτηση εκτελείται σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους από το οποίο ζητείται η συνδρομή και στο μέτρο που δεν αντιβαίνει στο δίκαιο αυτό και εφόσον τούτο είναι εφικτό, σύμφωνα με τις διαδικασίες που εξειδικεύονται στην αίτηση.

18. Εφόσον είναι δυνατό και σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου, αν ένα πρόσωπο βρίσκεται στη επικράτεια ενός Κράτους Μέρους και πρέπει να εξετασθεί ως μάρτυρας ή εμπειρογνώμονας από τις δικαστικές αρχές άλλου Κράτους Μέρους, το πρώτο Κράτος μετά από αίτηση του δεύτερου, μπορεί να επιτρέψει την εξέταση με βιντεοσκοπήση, αν το εν λόγω πρόσωπο δεν μπορεί ή δεν επιθυμεί να εμφανισθεί προσωπικώς στην επικράτεια του αιτούντος Κράτους Μέρους. Τα Κράτη Μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι η εξέταση θα διεξαχθεί από δικαστική αρχή του αιτούντος Κράτους Μέρους, με την παρουσία της δικαστικής αρχής του Κράτους Μέρους στο οποίο εκτελείται η αίτηση.

19. Το αιτούν Κράτος Μέρος δεν διαβιβάζει ούτε χρησιμοποιεί πληροφορίες ή αποδείξεις που παρασχέθηκαν από το Κράτος Μέρος αποδέκτη της αίτησης για έρευνες, διώξεις ή δικαστικές διαδικασίες διαφορετικές από αυτές που αναφέρονται στην αίτηση, χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεση του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης. Κανένα σημείο της παραγράφου αυτής δεν εμποδίζει το αιτούν Κράτος Μέρος να αποκαλύψει κατά τις διαδικασίες του πληροφορίες ή αποδείξεις που οδηγούν στην απαλλαγή ενός κατηγορουμένου. Στην τελευταία περίπτωση, το αιτούν Κράτος Μέρος θα ενημερώσει το Κράτος Μέρος αποδέκτη της αίτησης πριν την αποκάλυψη και, αν του ζητηθεί, διαβουλεύεται με το Κράτος Μέρος αποδέκτη της αίτησης. Εάν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, δεν είναι δυνατή η προειδοποίηση, το αιτούν Κράτος Μέρος ενημερώνει σχετικά με την αποκάλυψη το Κράτος Μέρους αποδέκτη της αίτησης χωρίς καθυστέρηση.

20. Το αιτούν Κράτος Μέρος μπορεί να ζητήσει από το Κράτος Μέρος αποδέκτη της αίτησης να τηρήσει απόρρητο το γεγονός και το περιεχόμενο της αίτησης, εκτός από όσο είναι απαραίτητο για την εκτέλεση της αίτησης. Εάν το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης δεν μπορεί να ικανοποιήσει την απαίτηση του απορρήτου, ενημερώνει εγκαίρως το αιτούν Κράτος Μέρος.

21. Η αμοιβαία δικαστική συνδρομή μπορεί να μην παρασχεθεί:

(α) Εάν η αίτηση δεν γίνει σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου τούτου.

(β) Εάν το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης θεωρεί ότι η παροχή της είναι πιθανόν να θίξει την κυριαρχία, ασφάλεια, δημόσια τάξη ή άλλα ουσιαστικά συμφέροντα του.

(γ) Εάν οι αρχές του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης εμποδίζονται από το εσωτερικό του δίκαιο να προβούν στην ενέργεια που ζητείται, σε σχέση με παρόμοιο αδίκημα, το οποίο αποτελεί αντικείμενο έρευνας, δίωξης ή δικαστικής διαδικασίας που υπάγεται στη δική του δικαιοδοσία.

(δ) Εάν η δικαστική συνδρομή που ζητήθηκε είναι αντίθετη με το νομικό σύστημα του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης.

22. Τα Κράτη Μέρη δεν μπορούν να αρνηθούν δικαστική συνδρομή αποκλειστικά και μόνο επειδή το αδίκημα θεωρείται ότι αφορά και δημοσιονομικά ζητήματα.

23. Η άρνηση χορήγησης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής πρέπει να αιτιολογείται.

24. Το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης εκτελεί την αίτηση για αμοιβαία δικαστική συνδρομή το ταχύτερο δυνατό, λαμβάνοντας υπόψη τις τυχόν προθεσμίες που προτείνει το αιτούν Κράτος Μέρος και τους λόγους για τους οποίους τις προτείνει, οι οποίοι κατά προτίμηση αναφέρονται στην αίτηση. Το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης ανταποκρίνεται σε εύλογα αιτήματα του αιτούντος Κράτους Μέρους σχετικά με την πρόοδο του χειρισμού της αίτησης του. Το αιτούν Κράτος Μέρος ενημερώνει εγκαίρως το Κράτος Μέρος αποδέκτη της αίτησης, όταν η αιτηθείσα συνδρομή δεν είναι πλέον αναγκαία.

25. Η αμοιβαία δικαστική συνδρομή μπορεί να αναβληθεί από το Κράτος Μέρος αποδέκτη της αίτησης, εάν παρεμποδίζει εκκρεμή έρευνα, δίωξη ή δικαστική διαδικασία.

26. Πριν από την άρνηση για την ικανοποίηση μιας αίτησης, σύμφωνα με την παράγραφο 21 ή την αναβολή της εκτέλεσης της, σύμφωνα με την παράγραφο 25 του άρθρου αυτού, το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης διαβουλεύεται με το αιτούν Κράτος Μέρος, προκειμένου να εξετασθεί εάν η συνδρομή μπορεί να παρασχεθεί υπό όρους και προϋποθέσεις τις οποίες αυτό θεωρεί αναγκαίες. Εάν το αιτούν Κράτος Μέρος αποδέχεται τη συνδρομή υπό προϋποθέσεις, οφείλει να συμμορφώνεται με αυτές.

27. Με την επιφύλαξη εφαρμογής της παραγράφου 12 του άρθρου τούτου, μάρτυρας, εμπειρογνώμονας ή άλλο πρόσωπο, το οποίο συγκατατίθεται στην αίτηση ενός Κράτους Μέρους να καταθέσει σε διαδικασία ή να βοηθήσει σε έρευνα, δίωξη ή δικαστική διαδικασία στο έδαφος αυτού, δεν διώκεται, δεν κρατείται, δεν τιμωρείται. ούτε υποβάλλεται σε οποιοδήποτε άλλο περιορισμό της προσωπικής του ελευθερίας στο έδαφος εκείνο, σε σχέση με πράξεις, παραλείψεις ή καταδίκες προγενέστερες της αναχώρησης του από το έδαφος του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης. Η ασυλία αυτή παύει, όταν ο μάρτυρας, ο εμπειρογνώμονας ή το άλλο πρόσωπο, αν και είχε την ευκαιρία να φύγει, μέσα σε μια περίοδο δεκαπέντε συνεχών ημερών ή μέσα σε οποιαδήποτε άλλη περίοδο έχουν συμφωνήσει τα Κράτη Μέρη, από την ημέρα κατά την οποία ενημερώθηκε επίσημα ότι η παρουσία του δεν είναι πλέον αναγκαία στις δικαστικές αρχές, ωστόσο παραμένει εκουσίως στο έδαφος του αιτούντος Κράτους Μέρους ή, ενώ αναχώρησε, επέστρεψε σ' αυτό οικιοθελώς.

28. Το Κράτος Μέρος αποδέκτης μιας αίτησης φέρει τα συνήθη έξοδα για την εκτέλεση αυτής, εκτός αν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά από τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη. Εάν για την ικανοποίηση της αίτησης απαιτούνται ή θα απαιτηθούν έξοδα σημαντικά ή εξαιρετικά, τα Κράτη Μέρη διαβουλεύονται προκειμένου να καθορίσουν τους όρους και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα εκτελεσθεί η αίτηση, καθώς και τον τρόπο καταβολής των εξόδων.

29. Το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης :

α. Χορηγεί στο αιτούν Κράτος Μέρος αντίγραφα δημόσιων αρχείων, εγγράφων ή πληροφοριών που βρίσκονται στην κατοχή του και στα οποία, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία, έχει πρόσβαση το κοινό.

β. Μπορεί, κατά τη διακριτική του ευχέρεια, να χορηγεί στο αιτούν Κράτος Μέρος εν όλω, εν μέρει ή υπό τις προϋποθέσεις που θα έκρινε ότι αρμόζουν, αντίγραφα όλων των δημόσιων αρχείων, εγγράφων ή πληροφοριών που βρίσκονται στην κατοχή του και στα οποία, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία, δεν έχει πρόσβαση το κοινό.

30. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν, εφόσον είναι αναγκαίο, τη δυνατότητα για σύναψη διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών που εξυπηρετούν τους σκοπούς, καθιστούν αποτελεσματικές στην πράξη ή ενισχύουν τις διατάξεις του άρθρου τούτου.

Άρθρο 19

Κοινές έρευνες

Τα Κράτη Μέρη αποβλέπουν στη σύναψη διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών, βάσει των οποίων οι ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές μπορούν να συστήσουν κοινά όργανα έρευνας, για υποθέσεις που αποτελούν αντικείμενο

ανάκρισης, δίωξης ή δικαστικών διαδικασιών σε μια ή περισσότερες χώρες. Εάν δεν υπάρχουν τέτοιες συμφωνίες ή διακανονισμοί, οι κοινές έρευνες μπορούν να αποφασισθούν κατά περίπτωση. Τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη διασφαλίζουν τον απόλυτο σεβασμό της κυριαρχίας του Κράτους Μέρους, στο έδαφος του οποίου διεξάγεται η έρευνα.

Άρθρο 20

Ειδικές ανακριτικές τεχνικές

1. Εάν επιτρέπεται από τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού νομικού του συστήματος, κάθε Κράτος Μέρος, με τις δυνατότητες του και υπό τις προϋποθέσεις του εσωτερικού του δικαίου, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να επιτρέψει την προσήκουσα χρήση της ελεγχόμενης παράδοσης και, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, τη χρήση άλλων ειδικών ανακριτικών τεχνικών, όπως ηλεκτρονικές ή άλλες μορφές παρακολούθησης και μυστικές επιχειρήσεις από τις αρμόδιες αρχές στο έδαφος του, για την αποτελεσματική καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος.

2. Προς το σκοπό διερεύνησης αδικημάτων που καλύπτονται από αυτή τη Σύμβαση, τα Κράτη Μέρη ενθαρρύνονται να συνάπτουν, όταν είναι αναγκαίο, κατάλληλες διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς για τη χρήση τέτοιων ειδικών ανακριτικών τεχνικών στα πλαίσια διεθνούς συνεργασίας. Αυτές οι συμφωνίες ή διακανονισμοί συνάπτονται και εφαρμόζονται με πλήρη σεβασμό της αρχής της ισότιμης κυριαρχίας των Κρατών Μερών και εκτελούνται αυστηρά, σύμφωνα με τους όρους των εν λόγω συμφωνιών και διακανονισμών.

3. Αν δεν υπάρχουν συμφωνίες ή διακανονισμοί από τους προβλεπόμενους στην παράγραφο 2 του άρθρου τούτου, οι αποφάσεις για τη χρήση των ειδικών ανακριτικών τεχνικών σε διεθνές επίπεδο λαμβάνονται κατά περίπτωση και μπορεί, αν είναι αναγκαίο, να ληφθούν υπόψη οικονομικές συμφωνίες και διακανονισμοί σχετικοί με την άσκηση της αρμοδιότητας από τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη.

4. Αποφάσεις για τη χρήση της ελεγχόμενης παράδοσης σε διεθνές επίπεδο, με τη συγκατάθεση των ενδιαφερόμενων Κρατών Μερών, περιλαμβάνουν μεθόδους, όπως η παρεμπόδιση της διακίνησης των εμπορευμάτων και η παροχή άδειας να την συνεχίσουν ανέπαφα ή αφού αφαιρεθεί ή αντικατασταθεί το σύνολο ή μέρος τους.

Άρθρο 21

Μεταβίβαση ποινικών διαδικασιών

Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν τη δυνατότητα αμοιβαίας μεταβίβασης διαδικασιών για τη δίωξη αδικήματος που καλύπτεται από τη Σύμβαση αυτή, σε περιπτώσεις όπου η μεταβίβαση αυτή εκτιμάται ότι είναι προς το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, ειδικότερα σε υποθέσεις όπου εμπλέκονται διάφορες δικαιοδοσίες, ώστε να διασφαλιστεί η ενότητα της δίωξης.

Άρθρο 22

Δημιουργία ποινικού μητρώου

Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να υιοθετεί νομοθετικά ή άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να ληφθούν υπόψη, υπό τους όρους και για τους σκοπούς που θεωρεί ενδεδειγμένους, τυχόν προηγούμενες καταδίκες σε άλλο Κράτος προσώπου που φέρεται ως δράστης, προκειμένου οι πληροφορίες αυτές να χρησιμοποιηθούν σε ποινικές διαδικασίες, οι οποίες σχετίζονται με αδίκημα που καλύπτεται από τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 23

Ποινικοποίηση της παρακώλυσης της δικαιοσύνης

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί νομοθετικά ή άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να θεσπιστούν ως ποινικά αδικήματα, όταν τελούνται με πρόθεση :

(α) Η χρήση σωματικής βίας, απειλών ή εκφοβισμού ή η υπόσχεση, προσφορά ή χορήγηση μη οφειλομένου ωφελήματος για την παρακίνηση σε ψευδή μαρτυρία ή την επέμβαση σε κατάθεση μάρτυρα ή στην προσαγωγή αποδείξεων σε διαδικασία που σχετίζεται με την τέλεση αδικημάτων που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή.

(β) Η χρήση σωματικής βίας, απειλών ή εκφοβισμού για την επέμβαση στην άσκηση των υπηρεσιακών καθηκόντων δικαστού ή οργάνου των διωκτικών αρχών σε σχέση με την τέλεση αδικημάτων που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Καμία διάταξη της υποπαραγράφου αυτής δεν θίγει το δικαίωμα των Κρατών Μερών να έχουν νομοθεσία που προστατεύει άλλες κατηγορίες δημοσίων λειτουργιών.

Άρθρο 24

Προστασία μαρτύρων

1. Κάθε Κράτος Μέρος, στα πλαίσια των δυνατοτήτων του, λαμβάνει πρόσφορα μέτρα για να παράσχει αποτελεσματική προστασία κατά ενδεχόμενων πράξεων αντιποίνων ή εκφοβισμού μαρτύρων που καταθέτουν σε ποινικές διαδικασίες σχετικά με αδικήματα που αφορά η Σύμβαση αυτή και, αν συντρέχει περίπτωση, σε συγγενείς τους και άλλα πρόσωπα που έχουν σχέση με αυτούς.

2. Τα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 μπορεί να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου, στα οποία περιλαμβάνεται το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη :

(α) Καθιέρωση διαδικασιών για τη φυσική προστασία των προσώπων αυτών, όπως, στον βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο και εφικτό, την αλλαγή της διαμονής τους και, κατά τις περιστάσεις, τη μη παροχή ή την περιορισμένη παροχή πληροφοριών, που αφορούν την ταυτότητα τους και τον τόπο, όπου βρίσκονται αυτά.

(β) Θέσπιση κανόνων απόδειξης, ώστε να μπορεί η κατάθεση των μαρτύρων να δίδεται με τρόπο που εγγυάται την ασφάλεια τους, ιδίως με την καθιέρωση της δυνατότητας να δίνεται η κατάθεση με χρήση της τεχνολογίας επικοινωνιών, όπως οι βιντεοσυνδέσεις ή άλλα πρόσφορα μέσα.

3. Τα Κράτη Μέρη μεριμνούν για τη σύναψη συμφωνιών ή διακανονισμών με άλλα Κράτη για την αλλαγή διαμονής των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και στα θύματα εφόσον είναι μάρτυρες.

Άρθρο 25

Αρωγή και προστασία των θυμάτων

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει πρόσφορα μέτρα, στο πλαίσιο των δυνατοτήτων του, για την παροχή αρωγής και προστασίας σε θύματα αδικημάτων που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή, ειδικότερα σε περιπτώσεις απειλών, αντιποίνων ή εκφοβισμού.

2. Κάθε Κράτος Μέρος θεσπίζει κατάλληλες διαδικασίες για την αποζημίωση και την αποκατάσταση των θυμάτων από αδικήματα που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή.

3. Κάθε Κράτος Μέρος, τηρώντας το εσωτερικό του δίκαιο, παρέχει τη δυνατότητα ώστε οι απόψεις και οι ανησυχίες των θυμάτων να παρουσιασθούν και εξετασθούν στα οικεία στάδια των ποινικών διαδικασιών εναντίον των δραστών, κατά τρόπο που δεν θίγει τα δικαιώματα της υπεράσπισης.

Άρθρο 26

Μέτρα για τη βελτίωση της συνεργασίας των διωκτικών αρχών

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να ενθαρρύνει πρόσωπα που μετέχουν ή μετείχαν σε οργανωμένες εγκληματικές ομάδες :

α. Να δίνουν πληροφορίες χρήσιμες στις αρμόδιες αρχές για σκοπούς που αφορούν τη διερεύνηση και τη συλλογή αποδείξεων, σε ζητήματα όπως :

i) Η ταυτότητα, η φύση, η σύνθεση, η δομή, η εγκατάσταση ή οι δραστηριότητες οργανωμένων εγκληματικών ομάδων.

ii) Οι διασυνδέσεις, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών διασυνδέσεων, με άλλες οργανωμένες εγκληματικές ομάδες.

iii) Τα αδικήματα που τέλεσαν ή μπορεί να τελέσουν οργανωμένες εγκληματικές ομάδες.

β. Να παρέχουν ουσιαστική και συγκεκριμένη βοήθεια στις αρμόδιες αρχές, η οποία μπορεί να συμβάλει στο να στερηθούν οργανωμένες εγκληματικές ομάδες από τους πόρους τους ή από τα προϊόντα του εγκλήματος.

2. Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά για να εξασφαλισθεί η δυνατότητα, σε κατάλληλες περιπτώσεις, μετριασμού της ποινής ενός κατηγορουμένου, ο οποίος συνεργάστηκε ουσιαστικά στην ανάκριση ή στη δίωξη αδικήματος, που καλύπτεται από τη Σύμβαση αυτή.

3. Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά για να εξασφαλισθεί η δυνατότητα, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού του δικαίου, να μην ασκηθεί δίωξη κατά προσώπου, το οποίο συνεργάστηκε ουσιαστικά στην ανάκριση ή στη δίωξη αδικήματος, που καλύπτεται από τη Σύμβαση αυτή.

4. Η προστασία τέτοιων προσώπων είναι εκείνη που προβλέπεται από το άρθρο 24 της Σύμβασης.

5. Όταν πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού και είναι εγκατεστημένο σε ένα Κράτος Μέρος μπορεί να παράσχει ουσιαστική συνεργασία

στις αρμόδιες αρχές ενός άλλου Κράτους Μέρους, τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη μπορούν να μεριμνήσουν για τη σύναψη συμφωνιών ή διακανονισμών, σύμφωνα με το εσωτερικό τους δίκαιο, που αφορούν την πιθανή παροχή από το άλλο Κράτος Μέρος της μεταχείρισης που προβλέπεται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου τούτου.

Άρθρο 27

Συνεργασία των υπηρεσιών έρευνας και καταστολής

1. Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται στενά, σύμφωνα με τα αντίστοιχα νομικά και διοικητικά τους συστήματα, για να ενισχύσουν την αποτελεσματικότητα της έρευνας και της καταστολής των καλυπτόμενων από τη Σύμβαση αυτή αδικημάτων. Ειδικότερα, κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί μέτρα αποτελεσματικά προκειμένου :

α) Να ενισχύσει ή, εάν είναι αναγκαίο, να εγκαθιδρύσει διαύλους επικοινωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών, οργανισμών και υπηρεσιών του για τη διευκόλυνση της ασφαλούς και ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών που αναφέρονται σε όλες τις πτυχές των αδικημάτων τα οποία καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή συμπεριλαμβανομένων, εάν τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη το κρίνουν ενδεδειγμένο, των σχέσεων με άλλες εγκληματικές δραστηριότητες.

β) Να συνεργάζεται με άλλα Κράτη Μέρη, αναφορικά με τα αδικήματα που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή, για τη διεξαγωγή ερευνών που αφορούν τα εξής σημεία:

ι. ταυτότητα και δραστηριότητες των προσώπων για τα οποία υπάρχουν υποψίες εμπλοκής τους στα προμνημονευθέντα αδικήματα, τον τόπο όπου αυτά βρίσκονται ή τον τόπο όπου βρίσκονται άλλα εμπλεκόμενα πρόσωπα,

ii. διακίνηση προϊόντων εγκλήματος ή περιουσίας που προέρχονται από τη διάπραξη τέτοιων αδικημάτων.

iii. διακίνηση περιουσίας, υλικών ή άλλων μέσων που χρησιμοποιήθηκαν ή προορίζονταν να χρησιμοποιηθούν για τη διάπραξη τέτοιων αδικημάτων.

γ) Να παρέχει, εάν συντρέχει λόγους, τα αναγκαία είδη ή τις ποσότητες ουσιών για τους σκοπούς ανάλυσης και έρευνας.

δ) Να διευκολύνει τον αποτελεσματικό συντονισμό μεταξύ των αρμόδιων αρχών, οργανισμών και υπηρεσιών και να προάγει την ανταλλαγή προσωπικού και εμπειρογνομόνων, στην οποία περιλαμβάνεται, υπό τον όρο της ύπαρξης διμερών συμφωνιών και διακανονισμών μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών Μερών, η απόσπαση αξιωματικών-συνδέσμων.

ε) Να ανταλλάσσει με άλλα Κράτη Μέρη πληροφορίες για συγκεκριμένα μέσα και μεθόδους που χρησιμοποιούνται από οργανωμένες εγκληματικές ομάδες, συμπεριλαμβανομένων, όπου είναι εφικτό, των δρομολογίων και μέσων μεταφοράς και της χρήσης πλαστών ταυτοτήτων, αλλοιωμένων ή νοθευμένων εγγράφων ή άλλων μέσων απόκρυψης των δραστηριοτήτων τους.

στ) Να ανταλλάσσει πληροφορίες και να συντονίζει τα διοικητικά και άλλα μέτρα, που λαμβάνονται ως πρόσφορα για την έγκαιρη διακρίβωση των αδικημάτων που καλύπτονται από τη Σύμβαση.

2. Για να καταστεί αποτελεσματική η Σύμβαση αυτή, τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο της σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών για την απευθείας συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών έρευνας και καταστολής και, εφόσον υπάρχουν τέτοιες συμφωνίες ή διακανονισμοί, της